Any V.—Núm. 214 Febrer 9 de 1912

Miquel Ortin

Continúa repartintse la famosa comedia de grant éxit

La Xacolatereta

Generositat d'actor

El celebrat actor francès Levassor fou invitat a pendre part en una funció de beneficencia que havía de tenir lloch en una vila dels encontorns de París.

El sol anunci del séu nom en els cartells portà al teatre una inmensa gentada desitjosa d'aplaudirlo, y com que'ls beneficis foren molt considerables, el capellà organisador de la festa cercà un medi delicat de ferli acceptar una recompensa al seu trevall. La proximitat de la Pasqua n'hi oferí un d'a propòsit y fou el d'introduir en un ou dels que s'estilen en els presents d'aquella festa, unes quantes monedes d'or.

La trovalla era encertada; mes Levassor sapigué correspondre encara més delicadament a l'atenció, y després de trencar l'ou y extreuren les monedes, va guardarse únicament la closca.

—M'agraden molt els ous, digué, però prefereixo la clara. Guardèu el rovell pels pobres.

Y entregà les monedes d'or al capellà.

JOSEPH M.ª BALLESTER

CORREU DE PARIS

S'ha estrenat al teatre del Gymnase, el drama en tres actes de l'Henry Bernstein; *L'Assaut (L'Assalt)*, alcansant un èxit sorollós. Autor y intèrpretes—el genial Guitry al cap d'ells—vàren ser ovacionats frenèticament. Aquesta vegada, els antissemites no han esvalotat, y tot ha anat com una seda. La obra es forta, emocionant, ben construida, y potser una de les millors del autor de *Le Voleur* y de *Samsón*. Veus aquí l'argument.

Alexandre Merital, polítich de gran prestigi, quefe de partit, ministre y candidat a la presidencia del Concell, ha pujat massa amunt y massa depressa, perque se'l pugui deixar tranquilament instalat en el seu cimal.

Coalicións ocultes, se van formant en la foscor, pera donar *l'assalt* an aquesta gloria massa nova, massa resplandenta, massa pura y massa mortificant pels contraris. Aquestes coalicións se sintetisan en una abominable difamació, que un vividor del *chantage*, llensa en un periòdich escandalós. En ell, s'acusa an en Merital, d haver, quan no més era dependent de procurador, a Grenoble — trenta anys enrera—robat 4 000 franchs, al séu principal, qui, no và procedir criminalment contra ell, per compassió envers la muller y el fill del culpable.

Merital descobreix que l'autor secret d aquesta infamia, es el senador Frépeau director del gran diari *La Defensa*. Frepeau, a qui la gloria y l autoritat d'en Merital, molestan en ses ambicions, es qui ha fet mourer al vividor del *chantage*. Però, l'acusació dirigida contra Merital, té'l séu fonament!... Sí, en un passat de miseria esgarrifosa y pera privar que sa muller y son fill moríssin de fam, el malhaurat va sostrèurer quatre bitllets de mil franchs al séu amo.

En Merital confessa dolorosament aquesta vella falta a una noya amiga de la casa, la senyoreta Renata de Rould, qui l'estima malgrat la diferencia d'edat y li prega que's casi amb alla.

Però, en Merital, se defensarà. Té en el seu poder, proves de que el senador Frepeau està complicat en l assumpte del canal de... Corinte... proves que si's publiquen, comprometen greument la seva honorabilitat. Y... *chantage*, per *chantege!*... En una escena magnífica, en Merital posa preu, devant d en Fre-

peau, an'aquestes proves. Si aquest confón al vividor del *chantage* y assoleix la seva condemna, en el procés, que, contra d'ell, se segueix, y que està per anar a judici oral, les proves comprometódores de la venalitat d'en Frepeau, desapareixeràn, o sinó...

Y tot s'arranja. En Merital surt triomfant en tota la linia, del procés que ha seguit contra'l seu difamador. Alegría general. Però, per xò els *assaltadors* hauràn assolit el seu propòsit, perque en Merital, se retirarà de la política, pera consagrarse, enterament, a fer la felicitat de Renata, qui l'adora, y amb quí's casarà.

Com se pot veure, l'assumpte es vibrant, arrencat de la vida moderna y portat a la escena, ab un brahó que imposa y atuheix.

La interpretació es esplèndita: en Guitry (Merital) està fet un colós. El tipu encaixa perfectament en les facultats morals y físiques del gran actor parisench, y 'l resultat es un trevall escènich que s'endú al públich. Les ovacións que's và guanyar, vàren ser tan frenètiques com espontànees. La Magdalena Lely (Renata.) està emocionanta y perfecta, y en Signoret (Frepeau) encaixadíssim. Els demés, arrodoneixen el conjunt, que es admirable. Les decoracións y el mobiliari, veritables meravelles.

La obra, se presenta com un gran èxit. Ja s'han obert tres *bureaux de location* o sia tres comptaduríes, lo que, al Gymnase, es signe de que el drama s'en và a les 100 representacións de correguda.

A la Comédie Royale s'ha estrenat un quadret dramàtich d'en G. de Porto Riche, inspirat en un conte de Victor Hugo. Se titula la nova obreta *Zubiri*. Ha tingut molt bon èxit. La Polaire hi està admirable.

A l'Odeón, s'anuncía per aquesta setmana la estrena del drama: *Esther, Princesa d'Israel*. Ne parlarèm en el vinent corrèu.

LOGE.

Elogi lírich

A Teresina...

... Pourqui, grands dieux, ne pems-je pas te donner et mon sang, et mon àme, et (ma vie?

André Chenier.

Tota alba, tota alba com una egregia flor de nart, o com un miracle, o com una il-lusió en la ròsea euritmia dels VVIII anys... Amb una inefable dolseura en els ulls, ulls bruns, irrissats, com el vi de Tockay, quan els besa el llúbrich y sernecte faune del sol, ulls de joya, de ubriaguesa, de joventut... Amb una boca minúscula y sagnanta, allargassada com un colp de llapis de l'anglès Dana Gibson, qu'en la miraclosa albura del rostre —tal una hostia en l'instant potser—, es com un grà, ubriach rubí, de magrana cullida un diàfan matí de l'horta del vehí ferreny, entre fulles... Ab les dues roses dels pòmuls qui canten la òptima, mentida de que may han de marcirse... Ab un caminar que fora ritme a un vals de Weber o a un lied de Shubert... Amb les corves indecises, prerraféliques dels flancs, ondulant com un enciserench tropell de serpeses indignes... Y amb el triomf, sobre tota ella, de la blondor de llurs cabells, odorants a Chypre y color d'or vell, com una màgica corona... Y amb la polidesa de llurs mans albes y senyorials cóm les ales d'un eigne; llargues, pàlides... Y amb les divines roses de sa carn adolescenta pintant l'albura del vestit. Adolescenta, Flor, Ensomni, Quimera, has passat per ma

yora y el màgich, el senyorial encís, que neix de tu m'ha corprès, m'ha úbriagat... Tos ulls, en el que dansava una romàntica pavana l'infant Amor, ¡han besat els meus, que'l Dolor voltà d'una misteriosa corona blavenca y espectral y ton ànima ha vingut a mi... Jo sé bé que, no llunyanament, ens retrovarèm, ¿què hi fa que sía en eixa innoble terra o en qualque encantat parch de llegenda?

Per l'albura de ta vesta cenyidíssima, a les roses de ta carn, Adolescenta, Amor, Follía, qui vulguis que síes, per la inefable dolsura de tos ulls bruns, per la rojor tràgica de ta boca, qu'en la meravellosa albura del rostre es com un grà, sagnantat rubí, de magrana cullida un diáfan matí de l'horta del vehí ferreny entre fulles, per les dues roses egregies de tos pòmuls, per ton caminar que fora ritme a un vals de Weber, per les coses prerrafèliques dels flanchs, pel triomfar sobre tota tu de la blondor de tos cabells odorants a Chypre y color d'or vell com una màgica corona, per la incomparable albura de tes mans, pàlides y senyorials, y per la inefable euritmia de tos XVI anys, benehída síes, Adolescenta, Amor, Follía, per qui teixirà ja el Poeta tots sos madrigals.

LLUIS CAPDEVILA

Ciutat de Barcelona XXIII Agost 9111.

Coses que passen

—Amich Gras! Quànt temps sense veure't!.

—Y tu?... Que ni t'has pres la molestia de venir a visitarme un sol día!... Y ho comprench! Un futur actor ja té certs ayres d'importancia.

—Ho sabs?

—Sí. He vist els cartells del Teatre X y el teu nom amb lletres forsa llegibles. Has fet un salt altament honrós!...

—Veuràs: els amichs m'han empès a seguir la carrera artística, fentme veure que les meves qualitats eren extraordinaries y que'l meu lloch d'honor era actuar en un teatre, fugint de les societats recreatives que sols hi van deu *papàs*, deu *mamàs* un reguitzell de filles per prometre; uns barbamechs qu'en lloch d'atendre l'obra xerrotejen sense may callar, y un estol de nens que se't posen enfront del nas, desorientantla que fa por...

—Bé, bé, bé... Aixís digues que't faràs barba d'or! Entre'l teatze y el despaig que tens te treuràs dos sous esplèndits...

—Cà! El negoci l'he deixat...

—Eh!, què dius? Has deixat el teu comers per dedicarte per complert al teatre?

—Creus que he obrat malament?.. Tinch asperons per arrivar a ésser un *chanteclair* de l'escena nostra. Els diaris me elogíen: els amichs me llohen... El públich m'aplaudeix...

—Mes, ten conte qu'e es públich d'entitat particular, que, com tu dius, mentres declames, ells parlen amb elles de amor y no fan cas de tos mèrits.

—Fuig, home!... Després, sé que no m'ha de costar gayre entre-obrirme pas; les meves facultats sobrepujen a moltes eminencies que corren per aquest mon de Deu.

—Però, sant Cristià! Has reflexionat bé lo que has fet?

—Y no me'n penedeixo...

—Suposo que l'empresa deu pagarte el sou d una manera molt honrosa, per què que t'hagis llensat a un camp ignot, quan vivíes en mitg de lliris y roses...

—No cobro gayre, perquè l'aprenentatge...

—Còm aprenentatge! No't creus superior als demés? No has dirigit certs elenchs dramàtichs, figurant ton nom amb lletres de pam? Vàgan ara escrúpols y subterfugis.. Te dónen potser cinch durets diaris?

—No.

—Quatre?

—. . . . . .

—Tres?...

—. . . . . .

—Ni a tres duros arriva?... Cristina!.. Dos?...

— . . . . . .

—Contesta per Deu?... Un?...

—Quatre pessetes!...

—Ho dius serio? No m enganyes?... Ja sabs bé lo que has fet? Has meditat serenament l acte que has comès?...

—No arriva encara a n'aquesta soldada, puig d'aquestes pessetes de quan en quan m'haig de comprar roba y estar ben documentat...

—Quina bestiesa!

—Eh!, què dius?

—Lo que no torno enrera. Vull que ho sàpigues del cert lo que ets tu... Veritat que t'aplaudeixen; que t donen *bombo* y has donat pessetes perque t'en donessin amichs y *marxants* que tu sabs tan bé com jo; però, t hant enganyat miserablement fent creure lo que no ets ni has sigut may. Per ésser eminencia no hi has nascut: per ésser un pobre actoret dels que, per desgracia, se passegen tretze mesos de l'any a plena Rambla, d'aquestos sí que ho seràs... Hi has deixat el teu negoci que estava assegurat a una vida pletòrica!...

—Vostè diu lo que deu sentir a dir a molts.

—Es, aixís cert, que no sols soch jo qui't parla amb el cor obert de bat a bat?

—Altres m'ho han dit... No'n faig cas.

—Veig que encara hi hà una engruna d'humanitat pel món... Desgraciat! La teva decissió t'ha de costar devassall de llàgrimes...

—Ja... ja... ja!... Adeu, que avuy tenim ensaig general.

—*Adiós*... Y que'ls teus somnis de gloria siguen reyals...

***

A mitja temporada en Gras se passejà per la Rambla. (A mitja temporada que son amich trevalla al Teatre X ab escassa fortuna.) Se troven novament

—Hola Gras, què'm contes de nou?

—Això tu... Què'm dius de la teva carrera artística?

(El pobre novell actor arrenca un plor, mentres l'abrassa y diu baixament:)

—Oh, si sapiguessis el meu calvari!... Lo que creya un pom de flors s ha tornat un manyoch d'ortigues...

—No trevalles?

—Dissapte acabo... No sé ahont anar. Estich devent a tothom... La vergonya me mata...

—Me promets deixar el teatre, si t'obro de bat a bat les portes d'un nou pervindre positiu?

—Desseguida.

—Vina a casa. No s'hi fà comedia, ni s'enganya... però s'hi venen molts mils sachs d arròs setmanals, que sempre farà que's doblin les quatre pessetes que guanyes, y tindràs una manera de viure, sense prometre no complint, ni deure sens may pagar... Escolta un consell. Llegeix obres: judíqueles... però per ser artista inconscient sense cultura, ni dots de cap mena, sigues home de comers y

protegeix, si vols, les arts, mes no vulguis profanarles, que si nostra Catalunya's veu ferida moltes vegades artísticament, se deu a analfabets com tu, que volen ser estel per illuminar, y no son rès més que tristos llumets de cuyna y encara...

EMILI GRAELLS CASTELLS

Agrahiment

Què hermosa !... Sa testa bruna
té un encís no acostumat;
Sos ulls, contemplen tot d'una,
de la toya, el bell esclat,...
Guspireixen d' alegría;
son cos subtil s' es vinclat,
y sos llabis d' ambrosía
les meves flors han besat.
oh deliri ! en abrassarla
mos desitjos s' esperonen;
y no trobo sa figura per besarla...
les flors y ma estimada se confonen!

ROSSEND LLURBA.

Si jo fos un roser...

Al distingit amich Joan Matamoros Olivè

Garrida damisela, en la finestra
que guarda espills del foch d'un bell petó,
si jo fós un roser que arrela destra
de vostre amor retrat sería jo.

Y en día bondadós esclataría
la flor de l'ilusió per son empit
quín goig fora per mi quan la treuría
del test pera posarla sobre 'l pit!

Allà proper al cor li contaría
lo bategar verídich per l'amor
¡quín goig á dins del meu jo sentiría
si descubrís que fòs per mí 'l millor!

Y quan vora dels llavis per gosarme
posés parpellejant ma tendra flor
quin pler esfullaría refregantme
sos llavis de puresa per mon cor!

Llavors quan l'ilusió ja desfullada
ses mans guardessen un suau perfum
may més voldría, sent roser, tancada
eixa finestra d'hont me vé la llum.

Y per son pòrtich jo m' embrancaría
y un chor d'ausells sería món encant;
¡quàn gayes y serenes trovaría
les nits que sota d ella vaig passant!

La damisela ingènua no ho sabía
que té proper l'esguart del seu aymant,
y jo cóm amb esclat reflonri..!
y mos aucells còm ab més gust cantant...

Potser llavors sos ulls fins vessaríen
pensant tenir l'aymant lluny d'aprop seu,
les llágrimes potents que saltaríen
de la rosada que á un Abril dô Deu.

Quán trista en la finestra la veuríen
ma cítara y aucells, més hermosó,
plegats en un concert ajuntaríen
per endolcir llur plor ab sa cansó.

Si fós aixís, quan vell per la tempesta
lo vostre roserar fassi despulles,
reguéula ab sant fervor y la floresta
si no es al mon, al cel bé treurá fulles.

MIQUEL ALAMANY VILÁ

Carme Torné

CORNUDELLA

(Tarragona)

No havèm de dirli artista. Això sí, en quantes obres ha representat, sempre s'ha vist el seu bon zel.

Es estudiosa. Cada vegada més va ajustantse en gran manera a la bona interpretació dels personatges.

No havèm de dirli artista, però sí aficionada excel·lent, la que s'ha fet acreedora de les innombrables simpaties que conta en aquesta vila.

La senyoreta Torné, que's una hermosa figura, lo qual li dona lloch a lluhír freqüentment la seva gentil figura. Fà poch temps que trevalla al teatre, haventli portat la gran afició que per aquest art sentía.

Llàstima que no hagi pogut tenir un bon mestre, perquè, estèm convensuts del profit que hauría tret y treuría sobre tot del art tràgich, que's ahont mostra més ses dots naturals.

Entre les moltes obres que porta representades podèm dir que s'ha distingit en *Terra baixa*, *El Místich*, *La Mare eterna*, *L'Hereu escampa*, *Aygua que corre*, *Els Vells*, *Lo Lliri d'aygua*, y en gran manera en «María de Magdala» de *Jesús de Nazareth*, que es ahont més demostrà les seves aptituts artístiques.

També ha representat moltes obres castellanes en les que, amb justicia, ha sigut aplaudida.

Si segueix estudiant, en la forma que ho ha fet fins ara, es molt probable, y bé que'ns plauría, que prompte poguessim donarli'l nom d'artista.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

Unió Ultramarina.—Nombrosa concorrencia—encara que poch correcte—presenciá la representació d'*El Mistich*, que per cert fou possada artísticament amb no gayre cura per lo que pertany al decorat. En cambi l'execució que anava a càrrech de ¡*sis directors d'escenal* fou inmillorable, havent d'esmentar a primer rengle als senyors Monné, David y Casals. El senyor Gubert, modest de caràcter, feu un «Campaner» (que si la seva intenció fou interpretarho per amistat a sos companys), resultà de veres, fent riure al auditori: pot apuntarse un debut *d'actor còmich* a la llista de sos èxits, que conquereix al *Niu Guerrer*.

Els germans Vilars discrets, com també l'Estefa, l'Illa, Pallach, Valls y xamosos nens Estefa, Monné y Vilar arrodoniren un conjunt com no's veu gayre.

Les actrius Alegret y Morera encaixant sense fer caure l'intensitat dramàtica de l'obra.

La direcció rès més que regular.

Un concell a la Junta: No podrian treure del ¡ocal a les persones mal educades que no saben guardar compostura mentres se fan les obres?... Es llàstima pera aquesta entitat que cada dia assoleix més exit amb llurs representacions.

—Esbart Artístich.—Per dijous prop. vinent hi está anunciada la despedida de la simpàtica dama jove senyoreta Ramona Mestres, actriu que De Tots Colors l'ha admirada sempre, y que degut a sos mèrits ingresà al Teatre Català, formant part de la companyia del *Sindicat d'Autors*.

L'obra escullida es *La Filla del Mar*, baix la direcció de don David Miquel, y prenenthi part el notable aficionat don Joseph Gubert.

Parlarèm extensament de la festa, assistinhi un redactor.

—Joventut Autonomista.- Baix la molt acertada direcció de don Ferran Forga s'hi representà les xamoses produccions *El somni de l'Ignocencia* y *Permetim*, amb una interpreració correcta y a càrrech de les senyoretes Virgili (germanes), Jordà y senyors Forga, ...iñas, Clapera, Jordà y Vera.

El públich sortí satisfet de tan simpàtica festa teatral, esperant gaudir *Barateria* que's representarà demà passat.

—Catalunya Nova.—Diumenge a la nit se representaren l'obra d'en Pous y Pages *L'endemà de bodes*, quina interpretació fou del tot bona per part del senyors Valero, Alonso, Andrés, Icart, Mallorquí y Reix. Molt acertada la direcció del senyor Mallorquí, com també digne d'elogi el trevall de les senyores Ugas y Gil.

Molt ens extranyà qu'en una entitat com la qu'ens referim, hi hagi una joventut de poch correcte, puig durant l'interpretació s'hi feu forsa broma.

Ho manifestèm perque'l Concell directiu hi

posi remeix car si ho permeten als socis, al menys respectin la presencia dels invitats.

—Ateneu Obrer dictricte III —El quadro Infantil de la casa que dirigeix en Narcis Perbellini, posà en escena, diumenge passat, amb una bona interpretació, les obretes *Aucellets fora del niu*, *Cors de niu* y *El quarto de les rates*.

Les obres anaren a càrrech dels nens germans Teixido, Murillo, Martorell, Romero, Garcia, Bas, Blanchart y Campanyà. Molt bé el senyor Perbellini (E.) y regular el senyor Lluch.

Presentació y direcció acertada.

Els petits artistes sortiren varies vegades a rebrer els aplaudiments del nombrós públich que hi concorregué.

Per diumenge, dia 11, el quadro «Perbellini» posarà en escena la grandiosa obra d'en S. Rusiñol *L'Hereu Escampa*. En ensaig pel dia 25 *La Verge boja* (editada per aquesta revista). Em parlarèm.

GRACIA.—El dia primer del corrent febrer se posà en escena *El Cor del Poble* y *El Cairo del vi*, amb la mateixa bona execució de representacions anteriors.

El día 4, a la nit, se representaren les xistoses comedies *Lo Sant Cristo gros* y *Mala Nit*, en quines divertiren bon xich, a la concorrencia qu'assistí a la vetllada.

SANT GERVASI. — Centre Autonomista Català.—El día 28 del mes passat se posà en escena en aquesta entitat la comedia en cinch actes *Joventut de Princep*.

Fou digne d'elogi el treval lde la senyora de Sala y senyors Sala y Cais en llurs papers, mes en el «Carles Enrich» el senyor Saladrigas hi estigui desencaixat, li mancava sentiment y interpretació.

Els demés se portaren mitjanament.

La direcció y presentació escènica quelcom pescuidades.

El passat diumenge tingueren lloch les dugues comedies en un acte *L'Espurna* y *Cel que s'obre*. La primera sortí bastant ajustada. La segona sens feu pesada en algunes escenes per la mal entesa interpretació dels que hi prengueren part, en particular del senyor Oliver que no estava en caràcter. Sols podèm dir que'n Joannus, director d'escena y la Persiva estigueren discretes, y prou.

—Ateneo de Sant Gervasi.— *La Verge boja* fou l'obra pera debut de la Companyía Capafons-Sala. En aquest teasre el diumenge passat molt felissos estigueren el l'execució y interpretació casi tots els elements. Tant la senyoreta Persiva y senyora Nogueret donaren el relleu corresponent al personatje, com també en Capafons, Sala, Clariana y Castells. La senyoreta Loran no estava ben posessionada del seu paper y els demés cooperaren bonament.

Direcció y presentació excel-lents.

—Centre de Defensa Social de Nuestra Senyora de la Bonanova.—El passat diumenge se posà en escena en aquest Centre Catòlich les obres en un acte *Dos com se negan*, *Cegos del Cor*, y *El Fantasma de Sant Telm* havents'hi distingit per sa bona execució els senyors Marti-Allegret y Corbella.

Llàstima d'obres tant insubstancials per una entitat tan important.

POBLET.—Ateneu Regionalista.— El passat dissapte tinguè efecte en aquesta entitat l'estrena de la comedia de costums, en tres actes y en vers *Les Enramades*, original del nostre amich en Frederich Sala.

Amb imparcialitat dirèm qu'està correctament escrita, si bé l'argument no es nou del tot, y la forma del diàlech se fà agradable. L'auditori l'escoltà amb molta atenció, quedant sumament satisfet.

Els actes primer y tercer son els més ben construits.

Respecte a l'execució, sapigueren enmotllarse en llurs papers la senyoreta Roca y els senyors Aviñò, Climent y Riussech.

L'autor fou cridat en escena en mitj de forts aplaudiments.

SANT MARTI.—Agrupaciò Obrera.—Organisada pel Concell Directiu, en honor de la Societat de Pintors «La Siempreviva» per sos dessinteressats trevalls en pró de la Agrupació, ha tingut lloch una escullida funció per la Companyia que dirigeix en Miquel Borràs, posantse en escena el drama de'n S. Rusiñol *La Mare*; cooperanthi en son dessempeny les senyores Mas, Vial y Abella, quina tosca fou executada amb tota consciencia. Els joves que hi prengueren part, senyors Mor, Rementol, Borràs y altres, y aportaren tot son entussiasta concurs, al primer hem d'esmentarli, especialment que procuri matisar els conceptes y sostreures de tot mena d'amanaraments, y als altres més aplóm y al ensemps més colorit.

També debém fer especial menció de la nena Borràs que dessempenyà un bailet forsa discret.

Per pessa *Un cop d'estat*, que acabà de fer pasar bonica l'estona.

El decorat nou forsa apropiat y de bon gust.

—F. N. «El Pueblo».—A benefici del entussiasta aficionat en Miquel Pujol, fou organisada una funció dramàtica, posantse en escena *La Marca de foch*, que dessempenyada per tota la companyia y cooperanthi la senyoreta Alronzini donaren una bona prova de amistat a son company que forsosament té que deixarlos per anar al servey de les armes.

Nosaltres per la nostra part li desitjèm al beneficiat pronte y felis retorn.

Dels nostres Corresponsals

GRANOLLERS.—La Unió Liberal.—La Companyia Pubill-Munt Roses ha repetit *Cors de dona*. Lo demès de la setmana en castellà.

—Centre Católich.—*Nit de Sanch*, *De rebot* y el drama en un acte *¡Vaga!* foren les obres posades en escena durant la setmana pasada.

VICH.—Joventut Católica.—Diumenge passat, dia 4 els aficionats d'aquesta societat posàren en escena el drama en tres actes titulat *Sota Terra* y la sarsuela *Els Didots*, ab bona execució.

GIRONA.—Centre Moral.—El dia 4 a la nit posàren en escena la llegenda en tres actes *La figura del rey Wamba*.

—Centre Republicá.—El mateix dia posàren en escena, la preciosa comedia en dos actes del malahurat Eduard Coca y Vallmajor, *Gent d'ara* y per fi de festa una sarsuela castellana.

BADALONA.—Centre Catalanista "Gent Nova".—En la tarde del passat diumenge s'ha donat una representació del conegut drama *La mort civil* anant a càrrech d'en Josep Terradas, la difícil part del protagonista. Inútil dir que en feu una eccelent creació posant de relleu les seves envejables facultats. El secondaren digna ment en Joaquim Casas, que estigué justissim en la seva part de «Abat» y els senyors Boix y Clapés. La actriu que interpretá la «Rosalia» quin nom no recordèm cumplí admirablement. La nena Morer inmillorable. La senyora Vidal cumplí.

També's representá el quadro d'en Martí Giol *La Santa* siguent fidelment interpretada per les dugues senyores y els senyors Casas, Terradas y Campmany.

Fora del programa la joveneta y simpática Morer ens obsequiá amb el bonich monòlech *La meva guardiola* que hi está deliciosa.

Unim el nostre aplaudiment a n'els molts que s'escoltaren de part de la concorrencia que omplia la elegant sala d'aquest Centre el diumenge passat.

—Centre de N. S. de Montserrat.—El passat diumenge 's representá l'obra en quatre actes d'en Rusiñol *La bona gent*. En la interpretació hi prengueren part las senyores Verdier, Vallvé, Fornés y els senyors Giró, Minguella, Prat, Puig, Fontcuberta, Abel y altres conseguint tots junts una execusió arrodonida.

Finalment representáren la comedia d'en Pous y Pagés *Un cop d' estat*.

Tots els interpretes reculliren aplaudiments en ab

dues obres, prova que foren del agrado de la distingida concurrencia.

VILAFRANCA DEL PANADES.—Tivoli Vilafranqués.—El festival a benefici del Monument a n'en Milá y Fontanals fou un èxit complert, tant per l'extraordinaria assistencia que hi hagué en aquest teatre, com per la grandiositat de la festa.

La benemérita associació "Coro del Panadés" executà les boniques composicións «Gloria a España» y «Arre-Moreu» y la notable "Secció Artística" de la "Lliga Industrial" posà en escena l'idili de l'Iglesias *L'Alegria del Sol*, que fou ben interpretat per la senyoreta Aurora Guardia y els senyors Sábat, Pont, Parera y Reverter.

Després l'"Orfeó Vilafranquí cantà l'"Himne a Vilafranca" del malaguanyat compatrici Antón Insencer y altres composicións, debent mencionar «Mignón» que'n *solo* anà a càrrech de la senyoreta Pepeta Domenech y «Patria Nova» ab la que'l solista J. Balañá obtingué una ovació.

La part orquestral anà a càrrech de "La Catalana", "Quintet Penadés" y "Quintet Filarmónich".

Va ab aquet número (se *reparteix* als nostres lectors y *correspón* als nostres suscriptors) el quint y sisè plech del folletí de les 32 pàgines de la magnífica comedia

LA XOCOLATERETA

En el número vinent repartirèm les 16 pàgines que deverèm en el número passat.

MIGUEL ORTIN.—Avuy que'n l'interpretació del galàn jove de *Frou-frou* l'Ortin ha cridat forsa l'atenció de la crítica y el públich, es d'oportunitat rendirli'l testimoni d'admiració.

Es jove, però fà molts anys que's dedica al teatre, puig quan tan sols ne contava tretze ja và debutar d'aficionat a la companyía de don Joan Pous. Ha trevallat també en distintes Societats de Sant Martí y Poble Nou passant després a fer una *tourné* per Catalunya formant part de la companyía de donya Dolors Mas. Durant aquesta *tourné* va obtenir un gran èxit en l'interpretació de l'Albert de *I a Mare*.

Quan và entrar a trevallar al Modern de Gracia ab l'actor senyor Oliver va decidir dedicarse en absolut al teatre deixant tota altra ocupació.

En el teatre Principal, ahont vé actuant d'un quant temps ensà, ha sentat definitivament plassa de galàn jove en *Joventut de Princep*, *Els Zin-calós*, *La Dama de les Camelies*, *Magda*, *La Xocolatereta* y darrerament a *Frou-frou*.

Té, apart del seu talent artístich,

grans condicións naturals pera desempenyar papers de galàn jove.

Es alt, ben plantat, d'agradable fesomía y posat ayrós, de tal sort que quan apareix representant un paper de galàn jove podríem dir que «ja convèns».

*

El Sindicat d'Autors dramàtichs catalans ens comunica oficialment que ha quedat definitivament constituit, havent ja inaugurat ses funcions, el Comitè de lecturapera l'admissió d'obres que deguin estrenarsedurant la pròxima temporada de Teatre Català, que comensarà el dia 24 del corrent en el Teatre de Catalunya (El dorado) d'aquesta ciutat.

Forman l'esmentat Comitè els coneguts literats y crítichs teatrals don Joseph Roca y Roca, don Emili Tintorer y don J. Pous y Pagès, juntament ab don Juan Gumà, aquest darrer ab carácter d'empressari del Sindicat.

*

El dia 15 del corrent nostre estimat company de Redacció en J. Duró y Gil, celebrarà ses noces ab la simpàtica senyoreta Angela Castellà.

No cal dir el desitg que sentim, de que la nova vida que 'l nostre company và a comensar, sia ui d' eterna lluna de mel.

*

Està acabantse l'encunyació d'una medalla commemorativa, que l'Ateneu Barcelonès, dedica al seu ex President, el exim poeta don Joan Maragall, com aixís mateix s'anunciarà aviat lavetllada necrológica, organisada per la Sec-ció de Literatura.

Se donaràn a conèixer fragments de la tragedia *Nausica*, obra pòstuma. De la lectura se n'encarregaràn una actriu de gran valúa y un eminent actor del Teatre Català.

Al final de la sessió, el President entregarà a la família del malhaurat vate, un exemplar y medalla que se li destina com a recort, ensemps l'Arcalde, en representació de nostra ciutat, rebrà un altre exemplar pera la seva conservació en l'Arxiu.

*

L'idea llensada pel Mestre Morera per el Homenatge a l'Orfeó Català y al seu director en Lluis Millet, amb motiu de l'execució de la gran Misa de Bach, tindrà prompte la seva commemoració, donant a la festa un relléu solemnial, car elements valiosos hi han prestat un apoy actiu.

Els devots de la música estàn d'enhorabona.

*

Ahir en el teatre Apolo, se degué celebrar el benefici de l'aplaudida primera actriu senyora Dolors Puchol, ab la representació de la gran obra del mestre Guimerà *La Reina Jove*. En parlarèm.

*

Està a punt de sortir un nou setmanari teatral, portaveu del Sindicat d'Autors Dramàtichs, que portarà per títul «Lo Teatre Català», quin se proposa repartir de folletí totes aquelles obres que tinguin més èxit de la temporada, que com es sabut comensarà el dia 24 del més corrent en el Teatre Eldorado. Saludém per endevant l'aparició de aquest nou company en la prensa.

CORRESPONDENCIA

F. C. Respecte la seva pregunta, hem de dirli que de d'Annunzio solament n'hi ha un que's el veritable autor de *La Nave*. *F. C. S.* Envihi altre cosa, que vosté ho pot fer

millor. *C. T.* No và. *V. T.* Vol dir que es un vers? *F. F.* L'article traduhit de que'ns parla el reberem avants que'l de vosté. El que'ns envia anirà en un dels pròxims números. *J. M.* No và ni amb rodes. Per fer versos s'ha d'estudiar la Retórica y Poètica. *B. G.* Vosté promet. *E. C.* Dolenta a tot ser. *A. B.* Envihi quelcom mes. No'ns acaba de agradar. *Ll. P. y P.* Mercès. Serveixis passar per aquesta Redacció de 7 a 8 de la vetlla. *V. M. G.* No'ns agrada.

Obres que's troben de venda en aquesta Administració

EDGARDO POE

Cor delator, monòlech. . o'25

ERKMANN-CHATRIAN

Els picarols, rondalla de la Alsacia en tres actes. . . 2

WILEHLM MEYER FORSTER

Joventut de princep, comedia en cinch actes . .

G. VERGA

Cavalleria rusticana, escenes sicilianes . . . . o'75

A. BUTTI

Flames en l'ombra, drama en tres actes. 2

MOLIERE

Les precioses ridicules, comedia en un acte. . . 1

El malalt imaginari, comedia en tres actes. . . 2

ROBERT BRACCO

Nit de neu, drama en un acte 1

Jutge y part, comedia en un acte 1

JULES RENARD

Pèl de panotxa, obra en un acte 1

GABRIEL TIMMORY

L'agricultor de Xicago, comedia en dos actes. . . 1'50

SOFOCLES

Edip Rey. tragedia . . . 2

ANDRE RIVOIRE

El bon Rey Dagobert, comedia en quatre actes . . 2

R. de FLERS y G. A. CAILLAVET

L'ase den Buridan, comedia en tres actes. . . . 2

El Rey, comedia en quatre actes. 2

L'amor vetlla, comedia en quatre acte. 2

ENRICH BATAILLE

La Verge boja, drama en quatre actes. 2

VICTORIA SARDOU

La Cort de Lluis XIV, drama histórich en cinch actes 2

ENRICH IRVING

El teatre tal com es . . . o'25

NADINA KOLOWRAT

Un retrat, drama escrit en Esperanto . . . . . o'75

Els Mestres contistes, tercer volnm 1

ADRIA GUAL

Els pobres menestrals, drama en tres actes. . . . 2

Doncell qui cerca muller, follia amorosa en un preludi y tres actes. 2

AVELI ARTIS BALAGUER

May se fá tard si el cor es jove, comedia en tres actes 1'5o

APELES MESTRES

L'honor, topo en un acte. . o'75
Gaziel, poema lirich dramàtich en un acte. . . . . o'7
La rondalla del amor, trilogía. 1

JOSEPH CARNER

La malvestat d'oriana, novela. 2

POMPEYUS GENER

El patró Pere March, drama en un acte. 1
Pensant sentint y rient, (1.ª part.) Del cap y del cor. 1
Pensant, sentint v rient, (2.ª part.) Humorades. . . 1

IGNASI IGLESIAS

Art Social, articles publicats y discursos llegits. . . . o'5o

ILDEFONS SUÑOL

Barcelona-Catalunya, articles polítichs. . . . . o'5o

MANEL FOLCH Y TORRES

Les ales de cera, comedia en dos actes. . . . . 1'5o
Reixes enfora, drama en tres actes 2
Un joch de cartes o memcrialistes ab lletra menuda, sainet en un acte. . . . . o'75
Extrems que's toquen, dialech. 1

JOSEPH MORATO

La fortuna boja, comedia en quatre actes. 2
Un cop de vent, pas de comedia. . . . . o'5o
El comensar de les coses, comedia en tres actes. . . 2
Les arrels, drama en tres actes . . . . . 1 . 2
Les engunies del repós, comedia en tres actes. . . . 2

FELIP PALMA

L'enrenou del poble, quadro de costums en un acte. o'5o

R. SURIÑACH SENTIES

L'unich consol, drama. . 1

JOAN BAUTISTA PAGES

Raig de sol, comedia en un acte. 1

D. y V. COROMINAS PRATS

Burgeseta, comedia en dos actes. 2

RAMON RAMON Y VIDALES

El curandero nou, sainet en un acte 1
El restaurant de la platja, sainet en un acte . . .

EDUARD COCA y VALLMAJOR

Gent d'ara comedia en dos actes. . . . . 1'5o

JOAN PUIG y FERRATER

Drama d'humils, un acte. . 1

J. FERRAN TORRES

Llibre del actor . . . 1

JOSEPH M.ª GUASCH

Pirenenques, poesíes. . . 2

JOSEPH BURGAS

Ombres d'amor, fantasía en un acte. 1

J. POUS y PAGES

Scherzo, comedia en un acte 1'5o

FLORENCI CORNET

Les bessones, quadro de comedia . . . . . 0'75

JOAN MARAGALL

Elogi a la poesia. 1

JOSEPH CASELLAS

Llibre de Histories. . . . 3

GABRIELE D'ANNUNZIO

La llantia del odi, tragedia en quatre actes. 2

GEROLAMO ROVETTA

Papà ministre, drama en rtes actes. 2

FELIX DUQUESNEL

¡Por! comedia en un acte. . 0'50

GERHART HAUPTMANN

La campana submergida, rondalla escènica en cinch actes. 2

L'assumpció d'Hannele Mattern, drama d'ensomni en dos actes. 2

Rosa Bernd, drama en cinch actes. 2

El pobre Enrich, ¡legenda germànica en cin actes. . 2

SUSCRIPCIÓ

oberta per DE TOTS COLORS, responent a la crida de la comissió organisadora de l' Homenatje al Orfeó Catalá, consistent en una lápida commemorativa de la execució de la «Missa en *si* menor, de Bach» y la encunyació d'una medalla en honor del Mestre Millet, dels Mestres y dels Choristes.

Redacció de DE TOTS COLORS . .	25	ptes.
X. X.	2	«
Eduard Feu	1	«
Juli Baxarias	1	«
Ignaci Font	1	«
Miquel Valero	1	«
Assumpció Olaya	2	«
Manel Baxarias	1	«
J. O.		«
M. Alemany	1	«
E Rabassa	1	«
M. O.	1	«
Baldomer Maresma, de Arenys de Munt.	1	«
N. S. de Mongat.	1	«
Total. . .	40	ptes.